

ת"פ 67179/10/18 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד ג'נו בן אלפרד פרדג'י אזולאי

בית משפט השלום בבאר שבע

ו' אדר תשפ"ג
27 פברואר 2023

ת"פ 67179-10-18 מדינת ישראל נ' אזולאי

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד לי מגן ועו"ד רמה קלימי
נגד	ג'נו בן אלפרד פרדג'י אזולאי
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד שמעון תורג'מן

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של פציעה, בניגוד לסעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (ת/1), במועד הרלוונטי לכתב האישום, שימש מר א.ק. (להלן: "המתלונן") כמנהל תחנת מוניות ספורט במרכז המסחרי שברחוב קרן היסוד בבאר שבע (להלן: "התחנה").

ביום 10.10.18, בשעה 10:45 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לתחנה, בשל כך שהמתלונן חשד שהנאשם גנב מקופת התחנה סכום כסף.

במעמד המתואר לעיל, פצע הנאשם את המתלונן שלא כדין באמצעות חפץ חד, במצחו; בזרועו; ובכף ידו והכה אותו במכת אגרוף.

בשל מעשיו של הנאשם כמתואר לעיל, נחתך המתלונן במצחו ונגרמו לו חבלות של ממש בדמות שטף דם בזרוע שמאל; כף יד שמאל; ודימום מהאף.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה בעובדות והורשע בעבירה שבכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש, וההגנה עתרה להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר קבלת התסקיר, נקבע התיק לשמיעת פרשת העונש, אולם, לאור מספר דחיות מצד ההגנה וכן דחיות על מנת לאפשר לנאשם להשתלב במסגרת טיפולית, נדחתה שמיעת פרשת העונש, ולאחר מכן, הועבר התיק לשמיעה לפני מותב זה.

לאחר קבלת תסקיר סופי, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

· גיליון הרשעות פליליות של הנאשם (ת/1) - לחובת הנאשם הרשעות לא מעטות, בין היתר בעבירות אלימות, כגון תקיפה הגורמת חבלה של ממש; תקיפה סתם; איומים; סחיטה באיומים; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. כן, לחובתו הרשעות רבות בעבירות רכוש, כגון שוד; התפרצות למקום מגורים; גניבה; חטיפת ארנקים; החזקת נכס החשוד כגנוב; שימוש ברכב ללא רשות; פריצה לבנין שאינו מקום מגורים; השחתת פני מקרקעין; פריצה לבית עסק וגניבה. עוד לחובת הנאשם הרשעות בעבירות סמים ועבירות שענינן ציד לא חוקי.

· גזר דין בתיק ת"פ 7429-08-16 מיום 07.03.17 להוכחת מאסר מותנה (ת/2) - לחובת הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה, בן שלושה חודשים, בגין עבירה שענינה תקיפה חבלנית.

ההגנה לא הגישה ראיות במעמד שמיעת פרשת העונש, אולם, ביום 25.01.23, הגישה, בהסכמת התביעה, מסמך בכתב ידו של המתלונן, שם נמסר, כי המתלונן והנאשם יישרו את ההדורים ביניהם. המתלונן מסר, כי הנאשם "עשה שינוי והכל בסדר בינינו".

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.

תסקיר מיום 01.11.21 - הנאשם כבן 58, נשוי, אב לשני ילדים, מתגורר עם אשתו בבאר שבע ועובד בהובלה ואחזקה

בחנות בגדים בבעלות בתו מזה כשלוש שנים.

הנאשם מסר, כי הוא סובל מבעיות רפואיות, אך לא הציג אסמכתאות בנוגע לכך.

הנאשם מסר, כי היה מכור לסמים במשך שנים ארוכות, אך נגמל לפני כ-31 שנים בעזרת שילוב בקבוצת נ"א. לאחר גמילתו, עבד כמדריך בתחום ההתמכרויות במסגרות שונות.

הנאשם סיים מספר שנות לימוד בודדות, אשר לוו בבעיות לימודיות ובעיות משמעת והתנהגות, אשר כללו אירועי אלימות, ולא גויס לצבא בשל עברו הפלילי.

הנאשם מסר, כי עבד מזה כ-12 שנים כנהג מונית ומנהל שתי תחנות מוניות.

שירות המבחן ציין, כי לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות של אלימות, סמים ורכוש, והוא אף ריצה עונשי מאסר. בנוסף, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה, בן שלושה חודשים, בגין עבירת אלימות.

הנאשם מסר שתי דגימות לאיתור שרידי סם, אשר נמצאו "נקיות".

ביחס לעבירה דנן, הודה הנאשם במיוחס לו ומסר, כי המתלונן הינו קבלן אשר עבד באותה תקופה בשותפות בתחנת המוניות בה עבד הנאשם בעברו כמנהל.

לדבריו, המתלונן צבר כלפיו כעס והזמין אותו לפגישה והתלהט ויכוח ביניהם סביב נושא זה. עוד תיאר, כי חש מאוים מהמתלונן, והתקשה להכיל ולווסת את רגשותיו והגיב כפי שמתואר בכתב האישום המתוקן.

לדברי הנאשם, לא הביא עמו את החפץ החד, אלא החפץ החד נמצאה במשרד, במיקום שהיה ידוע לו. הנאשם שלל כל קשר או רגשות שליליים כלפי נפגע העבירה מאז העבירה.

שירות המבחן שוחח עם המתלונן, אשר מסר, כי התגלעו בינו לבין הנאשם חילוקי דעות הקשורים לעבודה, אך שלל פחד מהנאשם. עוד מסר, כי מצבו הרפואי השתפר ואין השלכות גופניות מהפציעות שנגרמו אז.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם מודה במעשיו, אך נוטה להשליך את האחריות על המתלונן וכן על גורמים חיצוניים לו ומתקשה לערוך התבוננות פנימית.

הנאשם שיתף באירועי אלימות רבים בחייו, נסיבות חיים מורכבות ומחשיפה לאלימות בגיל צעיר.

הנאשם מודע לכך, כי פיתח דפוס תקשורת אלים וכוחני והביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי בתחום האלימות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם סיגל לעצמו דפוסי התנהגות שולית, כגון שימוש באלימות ובחומרים ממכרים, ובשל כך חווה קשיים ביחסים בין אישיים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל תפיסה מאשימה ומודעות חלקית לדפוסיו האלימים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם פיתח דפוסי התנהגות עברייניים, בעודו מתקשה לזהות מצבי סיכון ונעדר גבולות פנימיים.

שירות המבחן התרשם, כי בבסיס העבירות, דפוסי התנהגות אלימים; קושי בוויסות ובקבלת החלטות באופן שקול.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל סף תסכול נמוך, אשר פועל באופן כוחני, תוך קושי לבחון את השלכות מעשיו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם המאופיין בדפוסים אלימים וציין, כי קיים קושי להעריך את מידת המוטיבציה שלו להשקיע ולהשתלב בהליך טיפולי.

עם זאת, המליץ שירות המבחן למבוגרים על שילוב הנאשם במסגרת טיפולית.

תסקיר מיום 02.03.22 - במהלך תקופת הדחיה, מסר הנאשם ארבע דגימות לאיתור שרידי סם, אשר יצאו "נקיות".

שירות המבחן ציין, כי הנאשם טרם השתלב בהליך טיפולי לאור רשימת המתנה ארוכה, והתרשם, כי יש מקום לדחות את הדיון ולאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי.

תסקיר מיום 09.06.22 - שירות המבחן מסר, כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית ביום 28.03.22, המיועדת לתחום האלימות.

הנאשם נכח בכל תשעת המפגשים, ללא היעדרויות, ושיתף פעולה באופן דומיננטי.

מנחות הקבוצה התרשמו, כי משתתפי הקבוצה מעריכים את דבריו ועצותיו והוא משתף גם בקשייו ומגלה נכונות ללמוד

מחברי הקבוצה האחרים.

הנאשם מסר לקצינת המבחן, כי חש שביעות רצון מהקבוצה הטיפולית, והיא מהווה עבורו מסגרת לפורקן ותחושת ביטחון וערך עצמי.

הנאשם הביע מוטיבציה להמשיך בקבוצה הטיפולית.

במהלך תקופת הדחיה, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם ייתרם מהמשך שילובו בקבוצה טיפולית, והמליץ על העמדתו בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ימשיך את ההליך הטיפולי.

לאור גילו של הנאשם ומצבו הרפואי, המליץ שירות המבחן למבוגרים על ענישה בדמות צו של"צ בהיקף 180 שעות.

שירות המבחן המליץ על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד לחובת הנאשם.

תסקיר מיום 05.02.23 - שירות המבחן מסר, כי הנאשם נכח בכל 31 המפגשים של הקבוצה, ללא היעדרויות.

הנאשם שיתף פעולה באופן מלא וחיובי ועתיד לסיים את הקבוצה בחודש אפריל, לאחר שנה של טיפול.

מנחות הקבוצה ציינו, כי הנאשם אחראי, רציני, עקבי, מהווה משתתף פעיל בקבוצה, דומיננטי, ואהוב על חברי הקבוצה ובעל ניסיון חיים עשיר.

המנחות ציינו, כי הנאשם סוחף את חברי הקבוצה למקום של צמיחה, למידה, לכידות, והסתכלות אופטימית על החיים.

הנאשם משתף בפתיחות אודות העבירה ומביע צער וחרטה, תוך שנוטל אחריות מלאה על מעשיו.

הנאשם שיתף, כי כיום מבין, שעבר את העבירה בשל דפוסיו המכשילים והאלימים וכיום יודע לזהות מצבי סיכון בתחום זה ולהימנע מהם.

במהלך תקופת הדחיה, מסר שתי דגימות לאיתור שרידי סם, אשר נמצאו "נקיות" ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

שירות המבחן שב על המלצתו השיקומית מתסקירו הקודם.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/3) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של זכות האדם להגנה על שלומו ושלמות גופו ותחושת הביטחון שלו.

התביעה טענה, כי הנאשם פצע את הנאשם באופן חמור ביותר באמצעות חפץ חד במצחו, זרועו וכף ידו, ולאחר מכן אף הגדיל להכותו באגרופ. מעשיו של הנאשם גרמו למתלונן נזקים פיזיים.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון שהנאשם יזם את האירוע כולו, עת הגיע למקום עבודתו של המתלונן, כשהוא מצויד בחפץ חד, ולא חדל מלהשתמש בו עד שגרם למתלונן חבלות מרובות.

התביעה טענה, כי על בית המשפט להעביר מסר של צדק ולתרום למאבק באלימות בהטלת עונשים ראויים.

התביעה טענה, כי המלצת שירות המבחן למבוגרים אינה הולמת את נסיבות ביצוע העבירה ומהווה חריגה משמעותית ממתחמי הענישה הנהוגים בעבירות מסוג זה.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 14 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון, כי לחובת הנאשם, 21 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים, והוא עבר את העבירה דנן, שעה שתלוי ועומד מעליו מאסר מותנה בר הפעלה בגין עבירת אלימות.

התביעה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה ולהפעיל את המאסר המותנה מגזר הדין ת/2 במצטבר לעונש שייגזר.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע, פיצוי משמעותי למתלונן, קנס והתחייבות.

ההגנה טענה כי בחלוף הזמן, התמיד הנאשם בהליך הטיפול ונכח במספר רב מפגשים.

ההגנה טענה, כי אמנם, הפציעות שנגרמו למתלונן אינן קלות, אך הן אינן מצדיקות את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה.

ההגנה מסרה, כי הנאשם החל את התנהגותו העבריינית כבר בגיל 14 והיה נטוע בעולם העברייני. ההגנה טענה, כי הנאשם עבר גמילה מסמים, אך לא עבר עד היום טיפול מעמיק כמו הטיפול שעבר בשירות המבחן למבוגרים.

לדברי ההגנה, עבד הנאשם כסדרן בתחנת מוניות ונאלץ להתמודד עם אוכלוסיה קשה, אשר גרמה לו למתח רב.

ההגנה טענה, כי אירועי כתב האישום התרחשו לפני כארבע שנים, במהלכם, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

ההגנה טענה, כי הנאשם, בגיל 60, הגיע לתובנות וערך שינוי מעמיק באורחות חייו ועתירה לעונש מאחורי סורג ובריח אינה הוגנת ואינה צודקת.

ביחס להרשעותיו הקודמות הרבות של הנאשם, טען הסניגור, כי "זו היסטוריה וצריך לזרוק לפח אשפה".

ההגנה ביקשה להתחשב בגילו המבוגר של הנאשם ובמצבו הבריאותי.

ההגנה הפנתה לתסקירי שירות המבחן למבוגרים, שם צוין, כי הנאשם תורם לקבוצה וסוחף אחריו את המשתתפים.

ההגנה מסרה, כי היא סבורה שהנאשם סיים עם הפרק הפלילי בחייו ופניו לשיקום.

ההגנה מסרה, כי הנאשם מוכן לפצות כספית את המתלונן בהתאם ליכולתו.

ההגנה עתרה לקבל את המלצת שירות המבחן למבוגרים, להאריך את המאסר המותנה, ולהטיל על הנאשם צו של"צ, או לחילופין, מאסר בדרך של עבודות שירות.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מתנצל בפני המתלונן ובפני בית המשפט על מעשיו. לדבריו, הוא יודע שהוא עשה מעשים חמורים והוא שמח שהמתלונן הגיש נגדו תלונה, כי ההליך סייע לו לחזור למוטב.

לדבריו, גדל בסביבה אלימה, נחשף לאלימות בגיל צעיר, והידרדר לסמים, אך מצוי בטיפול לשליטה באלימות.

עוד מסר, כי מזה תקופה ארוכה הוא נוטל חלק פעיל בקבוצת NA, משמש גזבר מחוז דרום בארגון ובנוסף הולך

לפגישות מיוזמתו. לדבריו, הוא נתרם מהפגישות ומנסה לטפל בבעיות שלו.

הנאשם ביקש להימנע מלשלוח אותו למאסר בפועל.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם היא בעלת מאפייני חומרה - המתלונן הותקף במקום עבודתו, ללא עילה של ממש; הנאשם נטל חפץ חד ופצע את הנאשם במצחו, בזרועו ובכף ידו. הנאשם לא חדל ממעשיו אך הוא המשיך במעשיו האלימים והכה את המתלונן באגרוף לפניו. למתלונן נגרמו חבלות מהפגיעה, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

מעשיו של הנאשם פגעו בזכותו של המתלונן לשלמות גופו; כבודו; ובטחונו.

מעשיו של הנאשם גרמו, כאמור לעיל, לנזקים גופניים למתלונן, המדברים בעד עצמם, כפי העולה מכתב האישום המתוקן.

לא אחת, הדגיש בית המשפט העליון את חובתו של בית המשפט ליטול חלק במאבק נגד האלימות הפושה בחברה ועל החשיבות להעניש בחומרה את אלו הפונים לדרכי אלימות.

לענין זה, ראו ע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה (ההדגשה אינה במקור).

כן, ראו ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים):

האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן [פורסם בנבו], 7.2.2005), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה.

מתחם הענישה

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת. בחלק מהמקרים - הועמדו נאשמים לדין בגין סעיפי עבירה אחרים, אך באופן כללי - קיים דמיון בין האירועים:

- ע"פ 379/15 לוי נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין המערער למתלוננים התעורר ויכוח, במהלכו משכו האחד בצווארון של השני. הנוכחים במקום הפרידו בין השניים וכל אחד מהם שב למקומו. לאחר מכן, נטל המערער בקבוק בירה והטיח אותו בעוצמה בפניו של המתלונן. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חתכים בפנים, שבר בארובת עין שמאל עם שקיעת קשת זיגומטית, והגבלה בתנועת הפה. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 30 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; פיצוי בסך ₪ 10,000 למתלונן. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.
- רע"פ 9037/14 **בן קסוס נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערערים הכו את המתלונן מחוץ למועדון באגרופים ובעיטות, תוך שהם מקללים אותו. למבקש נגרמו פגיעות בטחול ובלבלב והוא פונה לבית חולים. בית משפט השלום עמד על נסיבותיהם האישיות של הנאשמים - היות הנאשם 1 ללא עבר פלילי; היות הנאשם 2 בעל עבר פלילי; הנאשם 1 נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל והנאשם 2 נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוטלו על כל אחד מהנאשמים 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעברו עבירת אלימות, וכן, חיוב בסך ₪ 10,000 פיצוי למתלונן. ערעורם של הנאשמים לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון - נדחו.
- ת"פ 34230-02-20 **מדינת ישראל נ' עתאיקה ואח'** (פורסם במאגרים) - נאשמים, אשר תקפו בצוותא את המתלוננים, קטינים, תוך שימוש בידים חשופות ואף בקבוקי זכוכית. למתלוננים נגרמו חבלות רבות והם נזקקו לטיפול רפואי. בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו, הגבילה עצמה המאשימה לטעון ל-25 חודשי מאסר בפועל, והוסכם, כי כל אחד מהנאשמים, יפצה המתלוננים בסך של ₪ 17,000. כן, הוסכם, כי לנאשם 2 קיים מאסר מותנה בר הפעלה. בית משפט זה גזר על כל אחד מהנאשמים 20 חודשי מאסר בפועל, הפעל מאסר מותנה לנאשם 2, מאסר מותנה, פיצוי בסך ₪ 21,000 לכל אחד מהנאשמים.
- ת"פ 62287-03-22 **מדינת ישראל נ' מחרט** - הנאשם והמתלונן שהו יחדיו בביתו של המתלונן. הנאשם נטל חפץ חד אשר היה מונח על השולחן בביתו של המתלונן, יצא מהבית, נכנס בחזרה, ניסה לדקור את הנאשם בבטנו, ודקר אותו ברגלו. מותב זה אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, כך שינוע בין 10 ועד 14 חודשי מאסר בפועל, תוך שהבהיר בגזר דינו, כי מדובר במתחם ענישה מקל.
- ת"פ 21281-04-21 **מדינת ישראל נ' אל דדה** - בין הנאשם למתלונן התגלע ויכוח בנוגע לתור במכון שטיפת רכבים. הנאשם פצע את המתלונן ברגלו באמצעות חפץ חד, אשר עלה במסגרת טיעוני הצדדים, כי מדובר במפתח, וגרם לו חתך שאינו עמוק, באורך 4 ס"מ ברגלו. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בעת קביעת מתחם הענישה, על בית המשפט לקחת בחשבון את הערכים שנפגעו; מידת הפגיעה בהם; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; הנזקים שנגרמו בעקבות העבירה; מדיניות הענישה הנוהגת, תוך שינויים מתאימים למקרה דנן; ושיקולים נוספים.

במקרה דנן, בו השתמש הנאשם בחפץ חד ופצע את המתלונן (אמנם, בהתאם לכתב האישום המתוקן, לא פורט טיבו של ה"חפץ החד", אך לנוכח המפורט בכתב האישום, ברי, כי המדובר בחפץ שבאפשרותו לפצוע ולגרום לחבלה); והכה את הנאשם במכת אגרוף, סבור בית המשפט, כי המדובר בפגיעה חמורה בערכים המוגנים ומוצא להעמיד את מתחם ענישה, כך שינוע בין 12 ועד 28 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

לחובת הנאשם, הרשעות קודמות רבות, בין היתר בעבירות בתחום הסמים, הרכוש והאלימות, בגין ריצה אף עונשי מאסר בפועל.

עיון בגיליון הרישום הפלילי מלמד, כי הנאשם היה מעורב ואף נטוע בעולם העברייני עוד מימי נעוריו.

אם לא די בכך, הנאשם עבר את העבירה דנן, שעה שתלוי ועומד מעליו מאסר מותנה.

כל אלה - לא היה בהם להרתיע את הנאשם.

לזכות הנאשם, תילקח הודאתו באשמה ונטילת אחריות מצדו.

משורת הדין, ראוי היה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל במסגרת המתחם ולאור עברו הפלילי המכביד - אף על הצד הגבוה של המתחם. אלא, שהנאשם אחז ביד המושטת לעברו מטעם שירות המבחן למבוגרים וגורמי טיפול נוספים ופעל לשינוי ולתיקון באורחות חייו, כשלאחר ארכות רבות שניתנו לשם כך - הונחה לפני בית המשפט, בעניינו, המלצה טיפולית - שיקומית.

השינוי באורחות חייו של הנאשם מעמיק ומהותי, הנאשם נגמל מסמים ומתמיד בהליך טיפולי ממושך על מנת לטפל בדפוסיו האלימים.

הנאשם אף החל לטפל ולסייע באחרים במסגרת ההליכים הטיפוליים.

לכל אלה, יש להוסיף את עמדת המתלונן, אשר הוגשה מטעם ההגנה (נ/1), כמפורט לעיל. המתלונן מחל לנאשם ואינו עומד עוד על ענישתו, גם זאת, בין היתר, לאור השינוי שערך באורחות חייו.

הנאשם כבר איננו ילד או נער צעיר, השנה צפוי להגיע לשנתו ה- 60. גילו של הנאשם, עם התובנות שהגיעו, ככל הנראה, בעקבותיו - מגדילים את הסיכוי לכך, ששיקומו מבוסס על הבנה והפנמה של הפסול באורחות חייו הקודמות.

לאור כל האמור, במקרה מיוחד זה, ומבלי שיהיה בכך כדי להשליך על מקרים אחרים, מוצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, על מנת לאפשר לנאשם את המשך ההליך הטיפולי שהחל ולאפשר לו להמשיך ולשקם את חייו.

עוד מוצא בית המשפט, להשית על הנאשם פיצוי כספי לטובת המתלונן, נפגע העבירה, אשר יגלם את הסבל שנגרם לו.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים על פה; עיין בטענות המאשימה בכתב; עיין בראיות לענין העונש; עיין בפסיקה שהוגשה מטעם הצדדים; ולאחר ששמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. הארך המאסר המותנה מגזר הדין ת/2 למשך שנה מהיום;

ב. הנאשם ירצה עונש במסגרת צו של"צ בהיקף 180 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שתגובש על ידי שירות המבחן למבוגרים ותוגש לבית המשפט בתוך 30 ימים מהיום. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוין - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ג. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ד. פיצוי למתלונן, ע.ת. 1 בכתב האישום המתוקן, בסך 10,000 ₪, אשר ישולם עד ליום 15.05.23.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"ג, 27 פברואר 2023, במעמד הצדדים.